

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0423/2013

2.12.2013

***I

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”)
(COM(2011)0913 – C7-0510/2011 – 2011/0449(COD))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Anthea McIntyre

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki do projektu aktu

W poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytłuszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	36
PROCEDURA.....	37

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”)
(COM(2011)0913 – C7-0510/2011 – 2011/0449(COD))**

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0913),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 133 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0510/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 2 marca 2012 r.¹,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0423/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO* do wniosku Komisji

---

¹ Dz.U. C 137 z 12.5.2012.

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony wytłuszczonym drukiem i kursywą; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) nr .../2013

z dnia

**ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed
falszowaniem (program „Perykles 2020”) i uchylające decyzje Rady 2001/923/WE,
2001/924/WE, 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE oraz 2006/850/WE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia i państwa członkowskie postawiły sobie za cel ustanowienie środków niezbędnych do używania euro jako jednej waluty. Środki te obejmują ochronę euro przed fałszowaniem *i powiązanymi oszustwami, wzmacniając tym samym efektywność gospodarki UE i zapewniając stabilność finansów publicznych.*
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001¹ przewiduje wymianę informacji, współpracę i wzajemną pomoc, tworząc tym samym jednolite ramy ochrony euro *Skutki* tego rozporządzenia *zostały rozszerzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1339/2001²* na te państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty, tak aby zapewnić równoważny poziom ochrony euro w całej Unii.

---

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1339/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 ustanawiającego środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 11).

- (3) Działania mające na celu propagowanie wymiany informacji i personelu, pomoc techniczną i naukową oraz specjalistyczne szkolenia w znacznym stopniu przyczyniają się do ochrony **unijnej** jednej waluty przed fałszowaniem i powiązanymi oszustwami, a w związku z tym do osiągnięcia wysokiego i równoważnego poziomu ochrony w całej Unii, **ukazując jednocześnie zdolności Unii do zwalczania poważnej przestępczości zorganizowanej**.
- (3a) **Program „Perykles 2020” przyczynia się do szerzenia wiedzy wśród obywateli UE, jednocześnie zwiększając ochronę euro, zwłaszcza poprzez nieustanne upowszechnianie wyników działań wspieranych w ramach programu.**

- (4) Dotychczasowe wsparcie takich *działań*, w postaci decyzji Rady 2001/923/WE¹ oraz 2001/924/WE², które zostały następnie zmienione i rozszerzone decyzjami Rady 2006/75/WE³, 2006/76/WE⁴, 2006/849/WE⁵ oraz 2006/850/WE⁶, umożliwiło intensyfikację działań Unii i państw członkowskich na rzecz ochrony euro przed fałszowaniem. Cele programu Perykles zarówno dla okresu 2002-2006, jak i 2007-2013 zostały osiągnięte.

---

¹ Decyzja Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50).

² *Decyzja Rady 2001/924/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. rozszerzająca skutki decyzji ustanawiającej wymianę, pomoc i programy szkoleniowe w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako jednej waluty (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 55).*

³ *Decyzja Rady 2006/75/WE z dnia 30 stycznia 2006 r. zmieniająca i rozszerzająca decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 40).*

⁴ *Decyzja Rady z dnia 30 stycznia 2006 r. rozszerzająca stosowanie decyzji 2006/75/WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) na nieuczestniczące państwa członkowskie (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 42).*

⁵ *Decyzja Rady 2006/849/WE z dnia 20 listopada 2006 r. zmieniająca i rozszerzająca decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 28).*

⁶ *Decyzja Rady z dnia 20 listopada 2006 r. rozszerzająca na nieuczestniczące państwa członkowskie stosowanie decyzji 2006/849/WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 30).*

- (5) *W swojej ocenie wpływu dokonanej w 2011 r., określającej, czy program należy kontynuować, Komisja doszła do wniosku, że program powinien zostać przedłużony, a jego cele i metodologia ulepszone.*
- (6) *W ocenie wpływu zawarto radę, aby kontynuować i rozwijać podejmowane na szczeblu Unii i państw członkowskich działania w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem, biorąc pod uwagę również nowe wyzwania w kontekście restrykcji budżetowych. W ramach nowego programu wnioski przedstawiane przez uczestniczące państwa członkowskie mogą obejmować uczestników z państw trzecich, jeśli ich obecność jest istotna dla ochrony euro.*
- (7) *Należy zapewnić spójność i komplementarność programu „Perykles 2020” z innymi istotnymi programami i działaniami. W związku z tym, aby wdrożyć program „Perykles 2020”, Komisja powinna, w ramach komitetu doradczego, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, przeprowadzić z głównymi zainteresowanymi stronami (w szczególności z właściwymi organami krajowymi wyznaczonymi przez państwa członkowskie, z EBC i z Europolem) wszystkie niezbędne konsultacje w celu oceny potrzeb w zakresie ochrony euro, a zwłaszcza w zakresie wymiany, pomocy i szkoleń.*

- (8) ***Program powinien być wdrażany z zachowaniem pełnej zgodności z przepisami rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady¹. Zgodnie z art. 121 tego rozporządzenia głównym celem dotacji nie może być zakup sprzętu. Dotacja ma na celu finansowe wsparcie „działania mającego przyczynić się do osiągnięcia celu stanowiącego część polityki Unii”.***
- (8a) ***Znaczenie euro jako światowej waluty wymaga odpowiedniego poziomu ochrony na szczeblu międzynarodowym, który można osiągnąć poprzez udostępnianie funduszy na rzecz zakupu sprzętu, który ma zostać wykorzystany przez agencje z państw trzecich do wykrywania fałszerstwa euro.***

---

¹ ***Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).***

- (9) Ocena programu *Perykles* dokonana wraz z zainteresowanymi stronami wykazuje wartość dodaną *tego* programu w postaci wysokiego poziomu współpracy między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi, jak również komplementarność z działaniami podejmowanymi na szczeblu krajowym, co prowadzi do wzrostu skuteczności. Oczekuje się, że kontynuacja programu Perykles na poziomie Unii przyczyni się w znacznym stopniu do utrzymania i podniesienia wysokiego poziomu ochrony euro, a także intensyfikacji współpracy transgranicznej, wymiany i pomocy. Równocześnie, dzięki kolektywnej organizacji działań i zbiorowym zamówieniom, osiągnięte zostaną ogólne oszczędności w stosunku do potencjalnych indywidualnych inicjatyw krajowych.
- (10) Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie niezależne sprawozdanie z *oceny śródkresowej* na temat wdrażania programu oraz ostateczne sprawozdanie z *oceny* na temat osiągnięcia jego celów.

- (11) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z zasadami wartości dodanej i proporcjonalności. Program Perykles **2020 powinien ułatwiać** współpracę między państwami członkowskimi oraz między Komisją a państwami członkowskimi w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem, nie naruszając przy tym kompetencji państw członkowskich i pozwalając na bardziej skuteczne wykorzystanie zasobów niż byłoby to możliwe na szczeblu krajowym. Działanie na szczeblu Unii jest konieczne i uzasadnione, jako że wyraźnie pomaga państwom członkowskim w zbiorowej ochronie euro i zachęca do wykorzystania wspólnych struktur Unii do zacieśnienia współpracy i intensyfikacji wymiany informacji między właściwymi organami.
- (12) Program **Perykles 2020 powinien** trwać siedem lat, tak by jego czas trwania był jednolity z czasem trwania wieloletnich ram finansowych ustalonym w [art. 1] rozporządzenia Rady (UE) nr .../2013 z dnia ... [ustanawiającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020]^{1*}.

---

¹ Dz.U. L ...

* Dz.U.: proszę wstawić numer i datę.

- (13) ***W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania programu należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.*** Komisja powinna przyjąć roczne programy prac określające priorytety, podział budżetu oraz kryteria oceny stosowane w przypadku przyznawania dotacji na dane działania. ***Komisja powinna omawiać z państwami członkowskimi stosowanie niniejszego rozporządzenia w ramach komitetu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001. Wyjątkowe i należyte uzasadnione przypadki, w których zwiększenie współfinansowania jest niezbędne, aby zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność finansową przy realizacji i finansowaniu projektów ochrony i zabezpieczenia euro w zadowalający sposób, będą częścią rocznego programu prac.***
- (14) W niniejszym rozporządzeniu określono ***pulę środków finansowych na cały okres trwania programu, która ma stanowić główną kwotę*** odniesienia w rozumieniu pkt [16] Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia ... między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją ***w sprawie dyscypliny budżetowej***, współpracy w ***kwestiach*** budżetowych i ***należytego zarządzania finansami^{1*}***, ***na potrzeby Parlamentu Europejskiego i Rady*** podczas rocznej procedury budżetowej.

---

¹ Dz.U. C ...

* Dz.U.: proszę wstawić datę.

- (14a)** *Aby określić szczegółowe, lecz elastyczne ramy wdrażania, Komisja, w celu zmiany orientacyjnego przydziału środków, powinna otrzymać uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. W trakcie przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*
- (15) Należy chronić interesy finansowe Unii Europejskiej z zastosowaniem *odpowiednich* środków w całym cyklu wydatkowania, w tym prewencji, wykrywania i analizy nieprawidłowości, odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar.
- (15a)** *Decyzje 2001/923/WE, 2001/924/WE, 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE oraz 2006/850/WE powinny zostać uchylone. Należy zapewnić środki przejściowe w celu wypełnienia zobowiązań finansowych dotyczących działań prowadzonych w oparciu o te decyzje.*

(15b) Należy dostosować okres trwania programu do rozporządzenia (UE) nr .../2013 [ustanawiającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020*]. Program ten powinien być zatem stosowany od dnia 1 stycznia 2014 r. Ze względu na pilny charakter rozporządzenie to powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym ustanawia się wieloletni program działania „Perykles 2020” (zwany dalej „programem”) na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony *i zabezpieczania* euro przed fałszowaniem i powiązаныmi oszustwami *na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.* ■

---

* *Dz.U.: proszę wstawić numer.*

Artykuł 2

Wartość dodana

Program *aktywnie zachęca i* przyczynia się do zacieśnienia współpracy transnarodowej na rzecz ochrony euro na poziomie Unii, *jak i poza nią, a także współpracy między partnerami handlowymi Unii, oraz skupia uwagę na państwach członkowskich lub państwach trzecich, w których odnotowuje się najwyższy wskaźnik fałszerstw euro, jak wskazują odnośne sprawozdania sporządzone przez właściwe organy; współpraca ta powinna przyczyniać się* do zwiększenia skuteczności tych operacji *dzięki wymianie* najlepszych praktyk, wspólnych norm i wspólnych specjalistycznych szkoleń.

Artykuł 3

Cel ogólny ■

Celem ogólnym programu jest zapobieganie fałszowaniu i *powiązanym* oszustwom oraz zwalczanie tych zjawisk, a tym samym zwiększanie konkurencyjności gospodarki **UE** oraz gwarantowanie stabilności finansów publicznych.

Artykuł 4
Cel szczegółowy ■

Celem szczegółowym programu jest ochrona banknotów i monet euro przed fałszowaniem i powiązаныmi oszustwami poprzez wspieranie i uzupełnianie środków podejmowanych przez państwa członkowskie oraz pomoc właściwym organom krajowym i *unijnym* w ich staraniach na rzecz rozwijania ścisłej i regularnej współpracy wzajemnej i z Komisją ■, *a także wymiany najlepszych praktyk*, obejmującej także *w stosownych przypadkach* państwa trzecie i organizacje międzynarodowe.

Wyznacznikiem osiągnięcia tego celu jest między innymi skuteczność działań organów finansowych, technicznych, organów ścigania i organów sądowych, o której świadczy liczba wykrytych przypadków fałszerstwa, zlikwidowanych nielegalnych wytwórni, aresztowanych osób i nałożonych *kar*.

Artykuł 5
Organy kwalifikujące się do otrzymania finansowania

Organami kwalifikującymi się do otrzymania finansowania ■ w ramach programu są właściwe organy krajowe, zdefiniowane w art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1338/2001.

Artykuł 6
Udział w programie

1. Uczestniczącymi państwami są państwa członkowskie, które przyjęły euro jako jedną walutę.
2. Wnioski przedstawiane przez te państwa członkowskie, *o których mowa w ust. 1*, mogą obejmować uczestników z państw *trzecich*, jeśli *jest to istotne dla realizacji celów programu*.

Artykuł 7
Grupy docelowe i wspólne działania

1. Do udziału w programie dopuszczane są następujące grupy:
  - a) pracownicy organów zajmujących się wykrywaniem i zwalczaniem fałszerstw (w szczególności sił policyjnych i organów administracji finansowej w zależności od zakresu ich funkcji na szczeblu krajowym);
  - b) pracownicy służb wywiadowczych;

- c) przedstawiciele krajowych banków centralnych, mennic, banków komercyjnych i pozostali pośrednicy finansowi (w szczególności w zakresie obowiązków instytucji finansowych);
- d) funkcjonariusze wymiaru sprawiedliwości, wyspecjalizowani w tej dziedzinie prawnicy *oraz sędziowie*;
- e) wszystkie pozostałe grupy zainteresowanych specjalistów (takie jak izby handlowe i przemysłowe lub porównywalne struktury mogące zapewnić dostęp do małych i średnich przedsiębiorstw, detalistów i przedsiębiorstw transportu wartości pieniężnych).

2. Działania w ramach programu mogą być organizowane wspólnie przez Komisję i innych partnerów posiadających odpowiednią wiedzę fachową, takich jak:

- a) krajowe banki centralne oraz *Europejski Bank Centralny* (EBC);
- b) krajowe centra analiz (KCA) i krajowe centra analiz monet (KCAM);
- c) Europejskie Centrum Techniczne i Naukowe (ECTN) i mennice **█** ;
- d) Europol, *Eurojust* oraz *Interpol*;

- e) krajowe biura centralne ds. zwalczania fałszowania przewidziane w art. 12 Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r.¹ i inne organy specjalizujące się w zapobieganiu, wykrywaniu i egzekwowaniu prawa w związku z fałszerstwami;
- f) zainteresowane organy wyspecjalizowane w dziedzinie technologii powielania i certyfikacji, drukowania i grawerowania;
- g) ■ inne organy oferujące szczególną wiedzę fachową, w tym, w stosownych przypadkach, takie organy z państw trzecich, a w szczególności z państw kandydujących do przystąpienia;
- ga) podmioty prywatne, które zdobyły wiedzę techniczną oraz wykazały się jej posiadaniem, a także zespoły, które specjalizują się w wykrywaniu fałszywych banknotów i monet.**

Artykuł 8

Działania kwalifikowalne

1. Program uwzględnia transnarodowe i wielodyscyplinarne aspekty zwalczania fałszowania i propaguje najlepsze praktyki dostosowane do specyfiki krajowej poszczególnych państw członkowskich.

---

¹ Seria Traktatów Ligi Narodów nr 2623 (1931), s. 372.

2. *Na warunkach określonych w rocznych programach prac, o których mowa w art. 11, w ramach programu zapewnia się wsparcie finansowe następujących działań:*

- a) wymianę *i upowszechnianie* informacji, w szczególności w ramach organizowanych warsztatów, spotkań i seminariów, *a także szkoleń*, ukierunkowane staże i wymianę pracowników właściwych organów krajowych oraz inne podobne działania. Wymiana informacji będzie ukierunkowana między innymi na:
- metodykę monitorowania i analizy ekonomicznych i finansowych skutków fałszerstw;
  - funkcjonowanie baz danych i systemów wczesnego ostrzegania;
  - używanie narzędzi wykrywających wspomaganych komputerowo;
  - metody dochodzeniowe i śledcze;
  - pomoc naukową (w szczególności naukowe bazy danych oraz śledzenie/monitorowanie rozwoju technologii);

- ochronę euro poza Unią Europejską;
  - działalność badawczą;
  - dostarczanie specjalistycznej wiedzy operacyjnej.
- b) wsparcie techniczne, naukowe i operacyjne, **które okazuje się niezbędne do celów programu**, obejmujące w szczególności:
- wszelkie **stosowne** środki, które zapewniają pomoce dydaktyczne na szczeblu **unijnym** (informator o prawodawstwie **Unii**, biuletyny informacyjne, praktyczne podręczniki, glosariusze i leksykony, bazy danych, szczególnie w zakresie pomocy naukowej lub śledzenia technologii) lub systemy wspomagania komputerowego (takie jak oprogramowanie);
  - odpowiednie badania o wymiarze wielodyscyplinarnym i transnarodowym;
  - opracowywanie instrumentów i metod wsparcia technicznego, wspomagających wykrywanie na szczeblu **unijnym**;

- wsparcie finansowe na rzecz współpracy w zakresie operacji, w których uczestniczą co najmniej dwa państwa, gdy wsparcie takie nie jest dostępne w ramach innych programów instytucji i organów europejskich.
- c) Dotacje na sfinansowanie zakupu sprzętu wykorzystywanego przez wyspecjalizowane organy ds. zwalczania fałszowania do celów ochrony euro przed fałszowaniem *zgodnie z art. 10 ust. 3.*

Rozdział II

Ramy finansowe

Artykuł 9

Pula środków finansowych

1. **Pulę** środków finansowych na wdrożenie programu na okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r. *ustala się na 7 344 000 EUR (według cen bieżących).*

- 1a. Pulę środków finansowych w ramach programu przeznacza się na kwalifikujące się działania wymienione w art. 8 ust. 2 zgodnie z orientacyjnym przydziałem środków określonym w załączniku.*

Komisja nie może stosować odstępstw przekraczających wspomniany orientacyjny przydział środków o ponad 10 %. Jeśli przekroczenie tego progu okaże się niezbędne, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 9a w celu zmiany orientacyjnego przydziału środków określonego w załączniku.

- 2. Roczne środki zatwierdzane są przez Parlament Europejski i Radę w granicach wieloletnich ram finansowych.*

Artykuł 9a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

- 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.*
- 2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 9, powierza się Komisji na okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r.*

3. *Przekazanie uprawnień, o którym mowa w artykule 9, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.*
4. *Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*
5. *Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.*

Artykuł 10

Rodzaje wsparcia finansowego i współfinansowanie

1. Komisja realizuje program zgodnie z rozporządzeniem (*UE, Euratom*) nr 966/2012.
2. **Wsparcie finansowe w ramach programu na działania, o których mowa** w art. 8, przyjmuje postać:
  - a) dotacji,
  - b) zamówień publicznych;
3. Zakup sprzętu nie może być jedynym przedmiotem umowy o udzielenie dotacji.
4. Poziom współfinansowania w przypadku dotacji ■ nie przekracza 75 % kosztów kwalifikowalnych. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, określonych w **programach** prac, o **których** mowa w art. 11, poziom współfinansowania nie przekracza 90 % kosztów kwalifikowalnych.

5. W przypadku gdy działania, o których mowa w art. 8, są organizowane wspólnie z **EBC, Eurojustem, Europolem lub Interpolem**, wynikające z nich wydatki są dzielone między partnerów. W każdym przypadku każdy partner ponosi koszty podróży i zakwaterowania swoich własnych zaproszonych prelegentów.

Artykuł 11

Roczne programy prac

W celu wdrożenia programu Komisja przyjmuje roczne programy prac. **█**

Każdy roczny program prac realizuje cele programu, określając:

- a) ***działania, które mają zostać podjęte zgodnie z celem ogólnym i celami szczegółowymi określonymi w art. 3 i 4, w tym orientacyjny przydział środków finansowych oraz metody wdrażania;***
- b) ***w odniesieniu do dotacji: kluczowe kryteria kwalifikacji oraz możliwie najwyższy wskaźnik współfinansowania.***

Środki przeznaczone na działania komunikacyjne **■** **w ramach programu służą także komunikacji instytucjonalnej** w zakresie priorytetów politycznych **Unii, o ile są one powiązane z celami ogólnymi programu.**

Rozdział III

Monitorowanie i ocena

Artykuł 12

Monitorowanie, ocena i przegląd

1. Program jest wdrażany przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi, w drodze **przeprowadzanych regularnie** konsultacji na różnych etapach wdrażania programu, w ramach odpowiedniego komitetu **■**, **o którym mowa** w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, z uwzględnieniem odpowiednich środków podejmowanych przez inne właściwe organy, w szczególności EBC i Europol.
- 1a.** Komisja dąży do zapewnienia spójności i komplementarności **programu** z innymi odnośnymi programami i działaniami **na szczeblu unijnym**.

2. Komisja co roku dostarcza Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje o wynikach programu. Informacje te dotyczą również spójności i komplementarności z innymi *istotnymi* programami i działaniami na poziomie Unii. Komisja nieustannie rozpowszechnia wyniki działań wspieranych w ramach programu. Wszystkie państwa uczestniczące *oraz inni beneficjenci* dostarczają Komisji wszelkie niezbędne dane i informacje, pozwalające na monitorowanie i ocenę programu.
3. Za ocenę programu odpowiada Komisja. *Do dnia* 31 grudnia 2017 r. Komisja *przedkłada niezależne* sprawozdanie z oceny *śródkresowej* na temat realizacji celów wszystkich środków (pod względem wyników i skutków), *skutecznego i gospodarnego* wykorzystania zasobów i wartości dodanej *dla Unii*. *Sprawozdanie z oceny powinno zostać przygotowane w celu podjęcia* decyzji o przedłużeniu, modyfikacji lub zawieszeniu środków. W ocenie uwzględnia się ponadto kwestie uproszczenia, wewnętrznej i zewnętrznej spójności, dalszego znaczenia wszystkich celów, a także wkładu środków w realizację unijnych priorytetów w zakresie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Uwzględnia się także wyniki oceny długoterminowych skutków poprzednich środków.

- 3a. Skutki w dłuższej perspektywie i zrównoważony charakter efektów programu są *również* oceniane pod kątem podjęcia decyzji o ewentualnym wznowieniu, zmianie lub zawieszeniu kolejnego programu.
4. Ponadto, do dnia 31 grudnia 2021 r., Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie *końcowe* sprawozdanie z *oceny* na temat osiągnięcia celów programu.

Artykuł 13

Ochrona interesów finansowych Unii ■

1. Komisja podejmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary *administracyjne i finansowe*.

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki na podstawie niniejszego programu.
3. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać *dochodzenia, w tym* kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z *przepisami i* procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady¹ i w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96², w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem *finansowanym w ramach programu*.

---

¹ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).*

² *Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).*

4. Nie naruszając przepisów *ust. 1, 2 i 3*, w umowach o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, *zamówieniach*, umowach o udzielenie dotacji *i* decyzjach o udzieleniu dotacji ■ wynikających z wdrożenia niniejszego rozporządzenia *zamieszcza się przepisy* wyraźnie *upoważniające* Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów *i dochodzeń zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami*.

Rozdział IV

Przepisy końcowe

Artykuł 14

Uchylenie

Decyzje ■ 2001/923/WE, 2001/924/WE, 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE oraz 2006/850/WE tracą moc ■ .

Jednakże zobowiązania finansowe dotyczące działań realizowanych na podstawie tych decyzji nadal podlegają przepisom tych decyzji, do czasu zakończenia tych działań.

Artykuł 15
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie *następnego* dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w...,

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Orientacyjny przydział środków na kwalifikujące się działania, wymienione w art. 8 ust. 2

Co najmniej 90 % puli środków finansowych w ramach programu przeznaczają się na następujące kwalifikujące się działania, wymienione w art. 8 ust. 2:

- rozpowszechnianie i wymianę informacji;***
- wsparcie techniczne, naukowe i operacyjne;***
- dotacje na sfinansowanie zakupu sprzętu wykorzystywanego przez wyspecjalizowane organy ds. zwalczania fałszowania.***

--

UZASADNIENIE

Falszowanie euro jest oczywiście poważną sprawą karną i jego związek z przestępczością zorganizowaną powinien być brany pod uwagę przy ocenie gospodarczych i społecznych skutków falszowania dla życia obywateli. Falszowanie na dużą skalę ma potencjalnie niszczycielskie skutki dla gospodarki europejskiej i stabilności samej waluty. Niemniej euro nie jest powszechnie falszowaną walutą. To w znacznej mierze dzięki jej wzorom oraz dzięki strukturom na szczeblu krajowym i unijnym, które monitorują i zwalczają fałszerstwa. Program Perykles miał dotychczas duży udział w tym procesie.

Ten udany program odegrał istotną rolę dzięki rozpowszechnianiu najlepszych praktyk w zakresie zwalczania fałszerstw, a tym samym przyczynił się do ochrony interesów finansowych Unii. Jednak we wniosku Komisji pozostały pewne obszary, które określono zbyt ogólnikowo, a zatem niniejsze sprawozdanie ma na celu uzupełnienie wniosku poprzez ukierunkowanie programu na zwiększenie wykorzystania przeznaczonych na niego środków.

W art. 7 i 8 zawarto znaczną liczbę potencjalnych grup docelowych i działań, a istotne jest, by program nie rozmiętał swoich ograniczonych zasobów na drobne, lecz koncentrował się na osiągnięciu tam, gdzie to możliwe, efektu mnożnikowego.

Zaproponowane poziomy współfinansowania (art. 10) będą powodować dużą presję finansową na budżet programu i dlatego powinny zostać odpowiednio obniżone. I tak, bardziej odpowiedni poziom współfinansowania to 75%, a w wyjątkowych okolicznościach należy stosować poziom wynoszący 90%.

Mechanizmy w zakresie monitorowania, oceny i przeglądu określone w art. 12 powinny umożliwić czuwanie nad tym, by środki były wydawane w najbardziej gospodarny sposób. Konsultacje prowadzone przez Komisję na różnych etapach wdrażania programu powinny koncentrować się na dwukierunkowym przepływie idei, tak by wyciągnąć wnioski z myślą o przyszłym wdrażaniu programu.

Akty delegowane

Zgodnie z uprawnieniami nadanymi Parlamentowi Europejskiemu na mocy Traktatu z Lizbony punkt 13 preambuły i art. 11 zostały zmienione, a punkt 14 preambuły i art. 9 – dodane w celu wdrażania omawianego programu na mocy aktów delegowanych.

PROCEDURA

Tytuł	Program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program Perykles 2020)			
Odsyłacze	COM(2011)0913 – C7-0510/2011 – 2011/0449(COD)			
Data przedstawienia w PE	19.12.2011			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	LIBE 19.1.2012			
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	BUDG 19.1.2012	ECON 19.1.2012		
Opinia niewydana Data decyzji	BUDG 18.1.2012	ECON 17.1.2012		
Sprawozdawca(y) Data powołania	Anthea McIntyre 27.2.2012			
Rozpatrzenie w komisji	21.3.2012	10.7.2012	11.10.2012	6.11.2012
	27.11.2012			
Data przyjęcia	27.11.2013			
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	37 0 0		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Ioan Enciu, Cornelia Ernst, Kinga Gál, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Timothy Kirkhope, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Anthea McIntyre, Nuno Melo, Roberta Metsola, Claude Moraes, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Jacek Protasiewicz, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Nils Torvalds, Kyriacos Triantaphyllides, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Auke Zijlstra			
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Anna Maria Corazza Bildt, Marian-Jean Marinescu, Jan Mulder, Hubert Pirker, Salvador Sedó i Alabart			
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Eva Ortiz Vilella			
Data złożenia	2.12.2013			